

ผลการทดลอง

ผลการทดลองที่ 1 ผลของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไรชาต่อการเจริญเติบโตและการยับยั้งโรคจากเชื้อรา *Phytophthora parasitica* ของต้นกล้าส้ม

1. ผลของเชื้อราต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้าส้ม

1.1 การเจริญเติบโตด้านความสูง

เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไรชาช่วยเพิ่มความสูงของต้นกล้าส้ม จากการทดลองพบว่าที่ระยะเวลา 3 เดือนหลังจากใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไรชา (AMF) ช่วยเพิ่มความสูงของต้นกล้าส้ม พันธุ์รอเยอร์ มะนาวแป่น และส้มโออย่างมีนัยสำคัญ ต้นส้มที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไรชาที่มีความสูงมากที่สุด ได้แก่ ต้นส้มลูกผสมพันธุ์รอเยอร์ (35.0 ซ.ม.) รองลงมาได้แก่ มะนาวแป่น (33.6 ซ.ม.) ส้มลูกผสมพันธุ์สวิงเกิล (28.5 ซ.ม.) และส้มโอ (21.3 ซ.ม.) ตามลำดับ (ตาราง 1) ส่วนส้มเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งและพันธุ์คลีพัตรา มีความสูงน้อยที่สุด เชื้อรา *P. parasitica* ไม่มีผลต่อความสูงของต้นกล้าส้ม

ตาราง 1. ผลของเชื้อราต่อความสูงของต้นกล้าส้ม

ชนิดต้นกล้าส้ม	ความสูง (ซ.ม.)			
	Control	<i>P. parasitica</i>	AM fungi	AM fungi + <i>P. parasitica</i>
Sainamphung	12.0de	10.4e	17.1cde	18.0cde
Cleopatra	12.6de	14.4de	17.3cde	20.5bcd
Troyer	17.2cde	21.4bcd	35.0a	26.4abc
Swingle	21.3bcd	18.3cde	28.5ab	21.8bcd
Lime	25.6abc	18.0cde	33.6a	27.6ab
Pomelo	9.9e	15.0de	21.3bcd	20.6bcd

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดงานวิจัย
วันที่ - 5. ๗. ๒๕๖๓
เลขทะเบียน..... 246860
เลขเรียกหนังสือ.....

1.2 การเจริญเติบโตด้านน้ำหนักของส่วนต้นส้ม

เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรัสช่วยเพิ่มน้ำหนักของต้นกล้าส้มพันธุ์กรอยเยอร์ ส้มพันธุ์สวิงเกิล มะนาวเป็น และส้มโวอย่างมีนัยสำคัญ แต่ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำผึ้งและพันธุ์คลีโอพัตราไม่ตอบสนองต่อเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรัส มะนาวเป็นที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรัสมีน้ำหนักแห้งของส่วนต้นมากที่สุด (7.0 กรัม) รองลงมาได้แก่ ส้มลูกผสมพันธุ์กรอยเยอร์ (5.0 กรัม) ส้มลูกผสมพันธุ์สวิงเกิล (4.3 กรัม) และส้มโว (3.3 กรัม) ตามลำดับ (ตาราง 2) ต้นกล้าส้มทุกชนิดที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรัส ทั้งในชุดทดลองที่มีและไม่มี เชื้อรา *P. parasitica* น้ำหนักแห้งของต้นกล้าส้มไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ในขณะที่ชุดทดลองที่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรัสและมีเชื้อรา *P. parasitica* น้ำหนักแห้งของส้มพันธุ์สวิงเกิลและมะนาวเป็นมีน้ำหนักแห้งลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับต้นที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรัสเพียงอย่างเดียว

ตาราง 2. ผลของเชื้อราต่อของน้ำหนักแห้งของส่วนต้นของกล้าส้ม

ชนิดต้นกล้าส้ม	น้ำหนักแห้งของส่วนต้นของกล้าส้ม (กรัม)			
	Control	<i>P. parasitica</i>	AM fungi	AM fungi + <i>P. parasitica</i>
Sainamphung	0.6d	0.6d	0.6d	1.4cd
Cleopatra	0.7d	1.1cd	1.4cd	1.9cd
Troyer	0.8d	0.8d	5.0ab	2.8bcd
Swingle	1.6cd	1.2cd	4.3b	1.4cd
Lime	1.8cd	1.5cd	7.0a	4.8b
Pomelo	0.6d	1.0d	3.3bc	2.3bcd

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

1.3 การเจริญเติบโตด้านน้ำหนักของรากส้ม

เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซยาซ่วยเพิ่มการเจริญของรากของมะนาวเป็นและสัมลูกผสมพันธุ์ทรายอเรอร์ ในขณะที่น้ำหนักแห้งของรากส้มลูกผสมพันธุ์ทรายอเรอร์ที่มีทั้งเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซยา และเชื้อรา *P. parasitica* มีน้ำหนักลดลง ส่วนน้ำหนักแห้งของรากต้นสัมทุกชนิดที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซยาไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตาราง 3)

ตาราง 3. ผลของเชื้อราดื่อของน้ำหนักแห้งส่วนรากของกล้าส้ม

ชนิดต้นกล้าส้ม	น้ำหนักแห้งส่วนของรากส้ม (กรัม)			
	Control	<i>P. parasitica</i>	AM fungi	AM fungi + <i>P. parasitica</i>
Sainamphung	0.4d	0.5d	0.8d	1.6cd
Cleopatra	1.1d	1.1d	1.1d	1.3cd
Troyer	1.4cd	1.0d	3.4ab	1.2cd
Swingle	1.4cd	1.2cd	3.1abc	1.1d
Lime	2.3bcd	2.0bcd	5.0a	3.5ab
Pomelo	1.2cd	1.7bcd	2.3bcd	1.5cd

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

1.4 การเจริญเติบโตด้านน้ำหนักทั้งหมดทั้งส่วนต้นและรากของต้นกล้าส้ม

เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาช่วยเพิ่มการเจริญเติบโตของดั้นมะนาวแป่นและดั้นส้มลูกผสมพันธุ์ทรอยเยอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมะนาวแป่นมีการตอบสนองต่อเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาได้ดีที่สุด มีน้ำหนักแห้งรวมทั้งต้นมากที่สุด (12.0 กรัม) รองลงมาได้แก่ ส้มลูกผสมพันธุ์ทรอยเยอร์ (8.4 กรัม) ส่วนส้มลูกผสมพันธุ์สวิงเกิลมีการตอบสนองต่อเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาค่อนข้างดี มีน้ำหนักแห้ง 7.4 กรัมโดยรองลงมาจากส้มลูกผสมพันธุ์ทรอยเยอร์ แต่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักแห้งของดั้นกล้าส้มเป็นอย่างใด สำหรับพันธุ์คิลโอลัคตรา ส่วนดั้นส้มแต่ละชนิดที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชา มีน้ำหนักแห้งของทั้งต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ ในขณะที่เชื้อรา *P. parasitica* ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสถิติของน้ำหนักดั้นส้ม

ตาราง 4. ผลของเชื้อราต่อของน้ำหนักแห้งทั้งหมดทั้งส่วนต้นและรากของต้นกล้าส้ม

ชนิดต้นกล้าส้ม	น้ำหนักแห้งทั้งหมดของต้นส้ม (กรัม)			
	Control	<i>P. parasitica</i>	AM fungi	AM fungi + <i>P. parasitica</i>
Sainamphung	1.0d	1.1d	1.4d	3.0cd
Cleopatra	1.8d	2.2d	2.5cd	3.2cd
Troyer	2.2d	1.8d	8.4ab	4.0bcd
Swingle	3.0cd	2.4cd	7.4abc	2.5cd
Lime	4.1bcd	3.5bcd	12.0a	8.3ab
Pomelo	1.8d	2.7cd	5.6bcd	3.8bcd

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

* 2. ผลของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าต่อการยับยั้งโรคจากเชื้อรา *Phytophthora parasitica* ของต้นกล้าส้ม

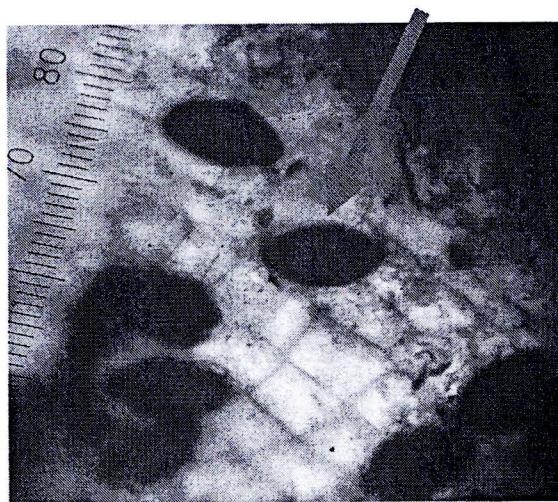
หลังจากการใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าให้กับต้นกล้าส้ม ประมาณ 400 สปอร์ต่อกระถาง เป็นระยะเวลา 2 เดือน แล้วทำการใส่เชื้อรา *P. parasitica* ประมาณ 10^5 สปอร์ต่อกระถาง ที่บริเวณรอบระบบรากของต้นกล้าส้ม ลงในชุดทดลองที่มีเชื้อรา *P. parasitica* และตรวจสอบอาการของโรคที่ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน หลังการใส่เชื้อรา *P. parasitica* ต้นส้มเริ่มแสดงอาการใบเหลือง ผิวใบด้านบน บางใบเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและร่วง เมื่อตรวจสอบรากของสัมบงส่วนมีสีคล้ำ และเปื่อยยุ่ยเนื่องจากการเข้าทำลายของเชื้อรา *P. parasitica* (ภาพ 1 - ภาพ 4) ตรวจสอบเบอร์เชิงเดินทางเกิดโรคของส้มแต่ละต้น โดยนับจำนวนใบที่แสดงอาการเนื่องจากผลของการเชื้อรา *P. parasitica* และจำนวนใบที่ปกติไม่แสดงอาการของโรค ผลการทดลองพบว่า ต้นส้มในชุดการทดลองที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าแสดงอาการของโรคมากกว่าต้นส้มในชุดการทดลองที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่า (ตาราง 5) ถึงแม้ว่าส้มแต่ละชนิดมีเบอร์เชิงเดินทางเกิดโรคไม่แตกต่างกันทางสถิติอย่างชัดเจน แต่มีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่าส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งแสดงอาการของโรคมากที่สุด 17.2% รองลงมาได้แก่ ส้มลูกผสมพันธุ์กรอยอร์ มะนาวแป้น ส้มโอ และส้มเขียวหวานพันธุ์คลีโอพัตราชีงแสดงอาการของโรคน้อยที่สุด แต่ในชุดทดลองที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าพบว่าส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้ง ส้มลูกผสมพันธุ์กรอยอร์ และมะนาวแป้นมีเบอร์เชิงเดินทางที่รุนแรงของโรคลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และปริมาณ zoospores ของ *P. parasitica* ในดินในกระถางที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่า น้อยกว่าในกระถางที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่า และจากการตรวจสอบเบอร์เชิงเดินทาง colonization ของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าในรากต้นส้ม (ภาพ 5 - ภาพ 6) ผลการตรวจสอบพบว่ามะนาวแป้นมีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าในรากต้นส้มมากที่สุด (87-89%) โดยเบอร์เชิงเดินทาง colonization ของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าในรากต้นส้มที่มีและไม่มีเชื้อรา *P. parasitica* มีเบอร์เชิงเดินทางที่ใกล้เคียงกัน (ตาราง 6)

ภาพ 1 ต้นกล้าสัมภាមนิดต่างๆที่แสดงอาการของโรคหลังการใส่เชื้อรา *P. parasitica*
เป็นระยะเวลา 1 เดือน

ภาพ 2 รากบางส่วนมีสีคล้ำและเปื่อยยุ่ยเนื่องจากการเข้าทำลายของเชื้อรา *P. parasitica*

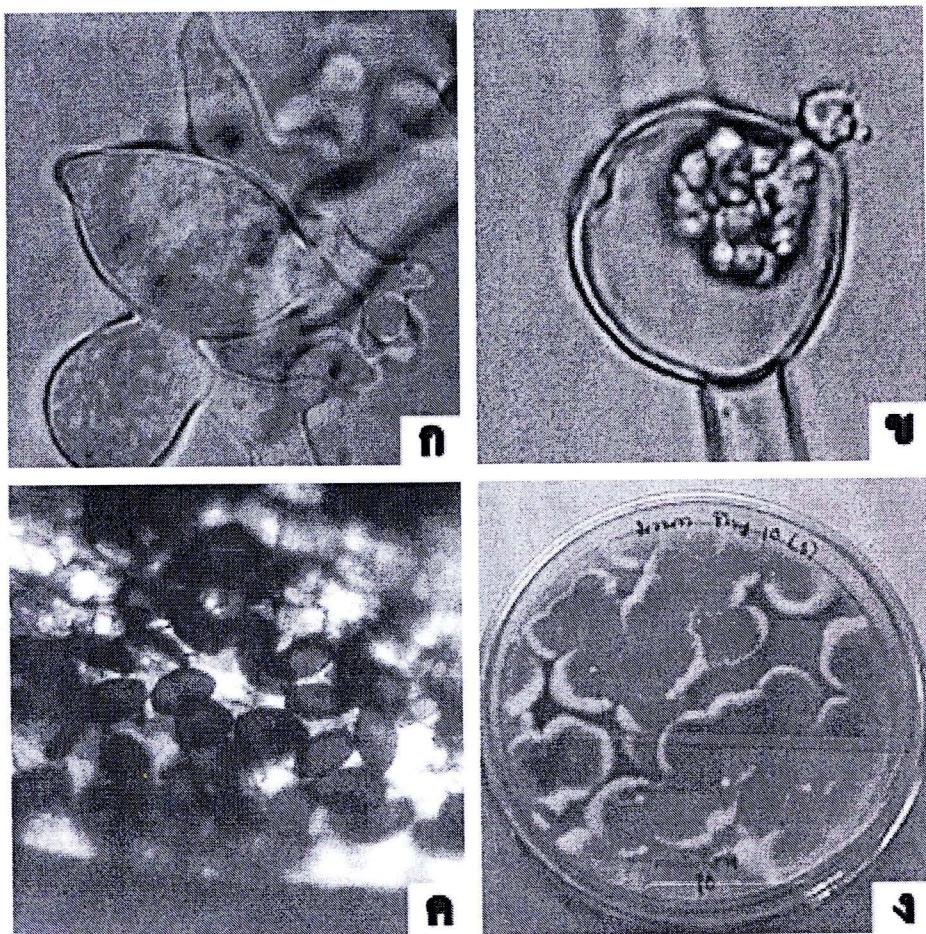

ภาพ 3 Sporangium (zoosporangium) (ศรษ.) ของเชื้อรา *P. parasitica* ที่รากของต้นส้ม

ตาราง 5 การเกิดโรคของต้นกล้าส้ม และปริมาณ zoospores ของเชื้อรา *Phytophthora parasitica*

ชนิดต้นกล้าส้ม	ความรุนแรงในการเกิดโรค (%)		ปริมาณ zoospores ของ <i>P. parasitica</i> (cfu / ดิน 1 กรัม)	
	<i>P. parasitica</i>	AM fungi + <i>P. parasitica</i>	<i>P. parasitica</i>	AM fungi + <i>P. parasitica</i>
Sainamphung	54.5a	7.0d	7.2×10^5	1.9×10^4
Cleopatra	21.3c	1.3d	6.8×10^5	4.1×10^3
Troyer	50.0a	13.3cd	6.2×10^5	3.2×10^4
Swingle	31.1b	18.4c	2.8×10^5	4.7×10^4
Lime	49.5a	4.8d	2.3×10^6	3.1×10^4
Pomelo	32.7b	6.3d	2.4×10^5	1.5×10^5

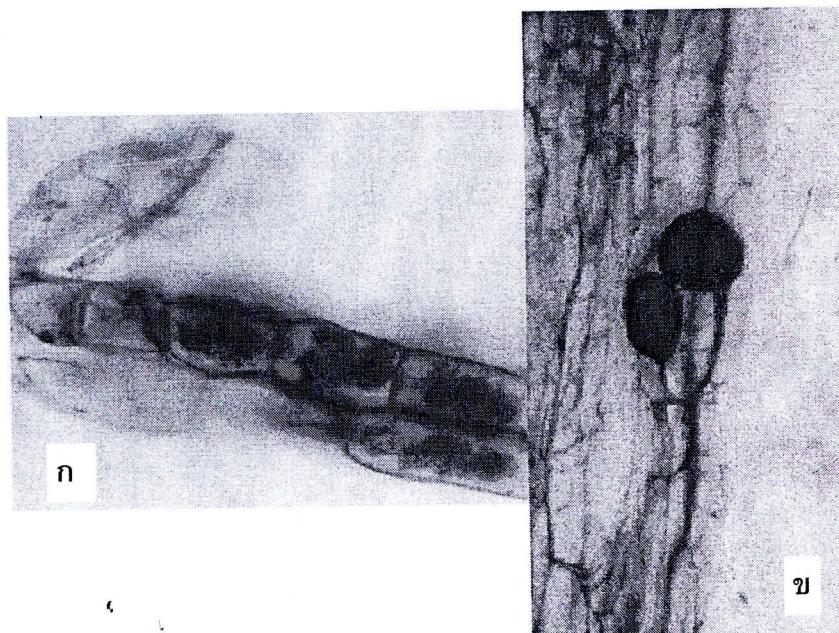
ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ภาพ 4 (ก) Zoosporangium ของเชื้อรา *P. parasitica* ภายในได้กล้องจุลทรรศน์
 (ข) เชื้อรา *P. parasitica* ขณะปล่อย zoospores ออกจาก zoosporangium
 (ค) Zoosporangia ที่พบรูบาก
 (ง) Colony ของเชื้อรา *P. parasitica* ที่เจริญจาก zoospores บนอาหาร V-8 juice agar

ตาราง 6 เชื้อราอาร์บสคูลาร์ไมโครไซร์ชาในรากต้นส้ม (AM fungal colonization)

ชนิดต้นกล้าส้ม	เชื้อราอาร์บสคูลาร์ไมโครไซร์ชาในรากต้นส้ม (%)	
	AM fungi	AM fungi + <i>P. parasitica</i>
Sainamphung	69.1b	71.4b
Cleopatra	47.0c	49.0c
Troyer	64.5b	72.5b
Swingle	74.8ab	83.7a
Lime	86.7a	88.8a
Pomelo	72.1b	71.0b

ภาพ 5 รากสัมที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรiza

- (ก) โครงสร้าง arbuscule ของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรiza ในชั้น cortex ของราก
- (ข) เส้นใยและ vesicle ของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรiza ในราก

ภาพ 6 รากสัมจากชุดทดลองที่ไม่ได้ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไวรiza

ผลการทดลองที่ 2 ผลของต้นตอสัมชนิดต่าง ๆ และเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไคราต่อการเจริญเติบโตของตัวสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้ง

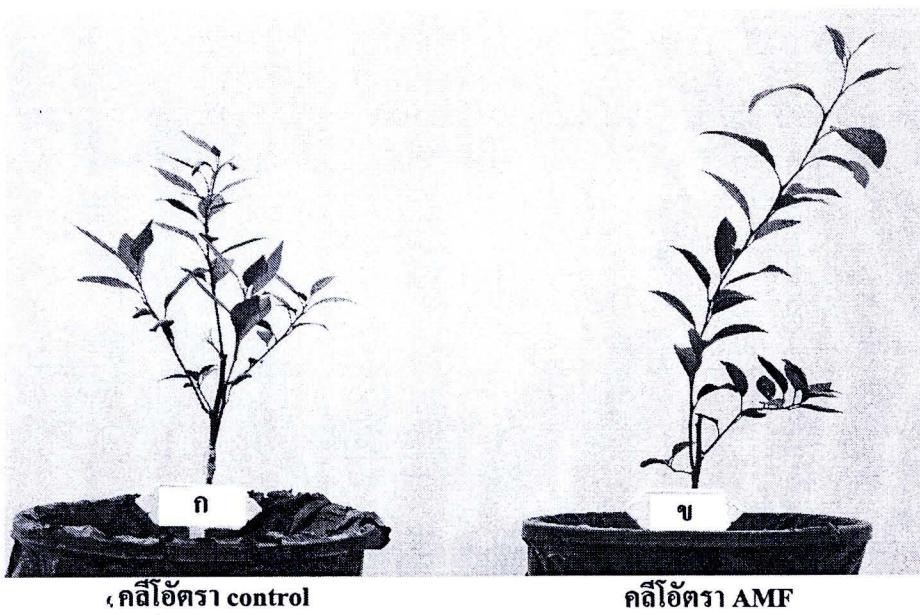
1. ผลของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไคราต่อความสูงของสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินต้นตอสัมชนิดต่าง ๆ

ชนิดของต้นตอเมื่อผลต่อความสูงของสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินดัดอย่างมีนัยสำคัญต้นตอของสัมลูกผสมพันธุ์สวิงเกิลที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไคราไม่ผลต่อความสูงของสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งน้อยที่สุด ต้นตอมะนาวเป็นเมล็ดทำให้สัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งมีความสูงมากที่สุด และการใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไคราให้กับต้นตอช่วยเพิ่มความสูงของสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้ง (ภาพ 7 - 11) โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นตอสัมลูกผสมพันธุ์สวิงเกิลที่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครามีความสูงของสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินดัดเกือบ 4 เท่าของสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินดัดอย่างมีนัยสำคัญ (*ตาราง 7*)

ตาราง 7 ความสูงสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินดัดต้นตอสัมชนิดต่าง ๆ

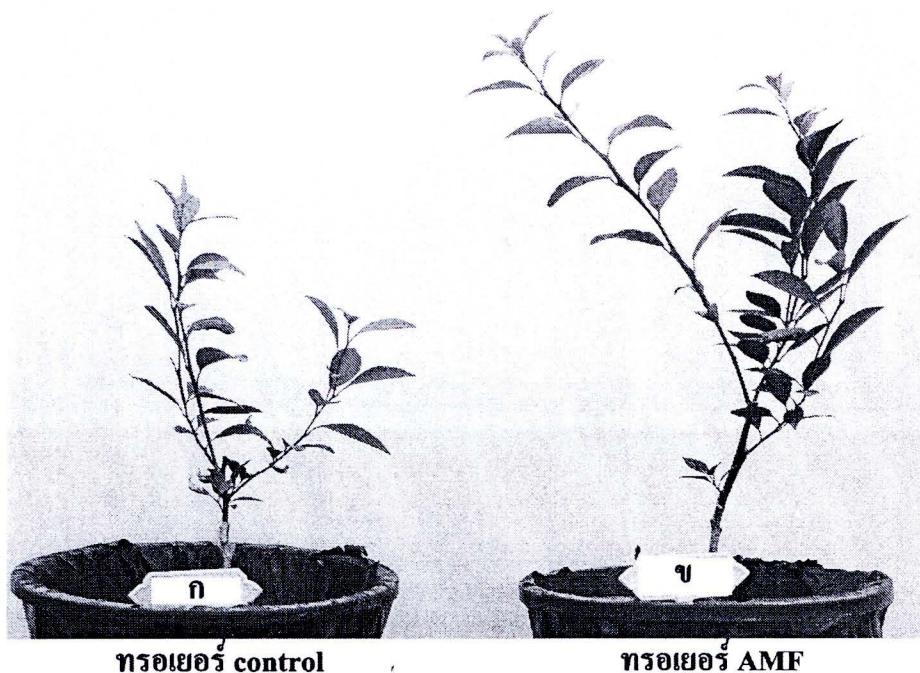
ชนิดของต้นตอ	ความสูงสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินดัดต้นตอสัมชนิดต่าง ๆ (ซ.ม.)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	15.5bc	18.2bc
Troyer	18.5bc	24.0ab
Swingle	9.3c	34.6a
Lime	25.6ab	36.5a
Pomelo	17.0bc	19.0bc

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ภาพ 7 สัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบันดันต่อสัมเขียวหวานพันธุ์คลีโอพัตรา

(ก) ไม่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครา (ข) ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครา

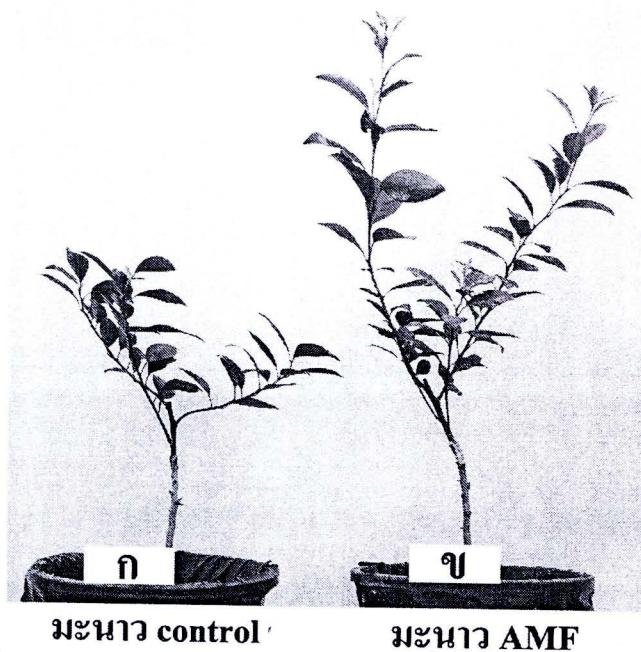
ภาพ 8 สัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบันดันต่อสัมลูกผสมพันธุ์ทรงเยอร์

(ก) ไม่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครา (ข) ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครา

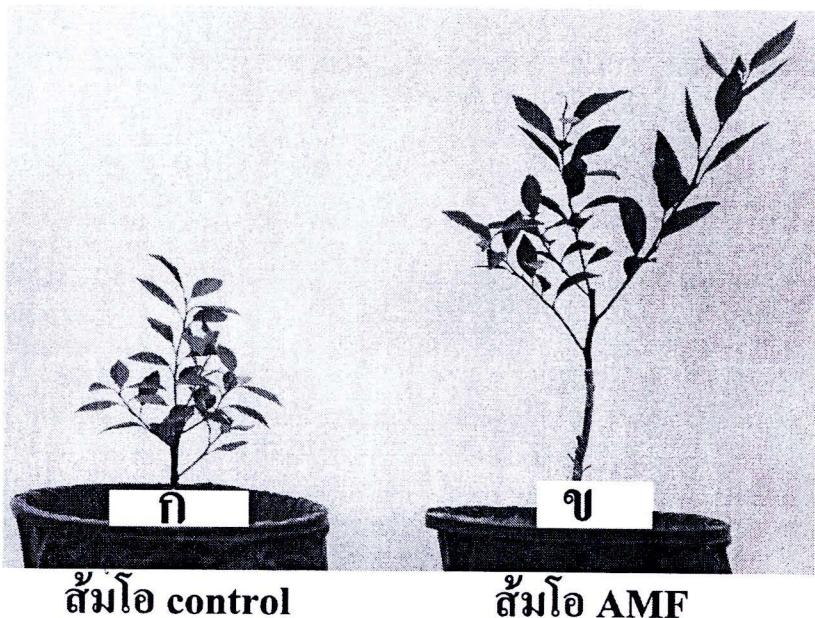
ภาพ 9 ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบันดันดอส้มลูกผสมพันธุ์สวิงเกิล

(ก) ไม่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอza (ข) ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอza

ภาพ 10 ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบันดันดอมะนาวแป้น

(ก) ไม่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอza (ข) ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ ไมโครไครอza

ภาพ 11 ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบ่นตันดอส้มโอ

(ก) ไม่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอza (ข) ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอza

2. ผลของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอzaต่อหน้าหนักแห้งของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบ่นตันดอส้มชนิดต่าง ๆ

ชนิดของตันดอมีผลต่อน้ำหนักแห้งของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งอย่างมีนัยสำคัญ ตันดอมะนาวແປນทำให้ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งมีการเจริญเติบโตดีที่สุด โดยพบว่ามีน้ำหนักแห้งมากที่สุด เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอzaที่ใส่ให้กับตันดอส้มช่วยเพิ่มน้ำหนักแห้งของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบ่นตันดอสัมทุกชนิด ยกเว้นบ่นตันดอส้มเขียวหวานพันธุ์พันธุ์คลีโอพัծรา (ตาราง 8)

ตาราง 8 น้ำหนักแห้งสัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมชนิดต่างๆ

ชนิดของต้นต่อ	น้ำหนักแห้งสัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อ (กรัม)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	20.7c	20.7c
Troyer	21.0c	23.7b
Swingle	16.8d	24.3b
Lime	23.0b	26.9a
Pomelo	14.0e	21.0c

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

3. ผลของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไฮยาต่อปริมาณธาตุอาหารในสัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมชนิดต่างๆ

3.1 ปริมาณธาตุในโตรเจนในสัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมชนิดต่างๆ

ในชุดทดลองที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไฮยา 重量มาได้แก่สัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมโอลีมีปริมาณธาตุในโตรเจนน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่สัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมลูกผสมพันธุ์สวิงเกิล เมื่อเปรียบเทียบกับสัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมอื่นๆ แต่ในชุดทดลองที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไฮยา พบร้าเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไฮยาช่วยเพิ่มปริมาณธาตุในโตรเจนให้กับพันธุ์สัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมโอลีและสัมลูกผสมพันธุ์สวิงเกิลได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพันธุ์สัมเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้งบนต้นต่อสัมโอลีที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไฮยา มีปริมาณในโตรเจนมากกว่าต้นต่อที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไฮยาประมาณ 2.5 เท่า (ตาราง 9)

ตาราง 9 ปริมาณธาตุในโตรเจนของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอ

ชนิดของต้นตอ	ปริมาณธาตุในโตรเจน (มก./ตัน)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	496cd	497cd
Troyer	502c	505c
Swingle	433d	631a
Lime	484cd	543bc
Pomelo	231e	571ab

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

3.2 ปริมาณธาตุฟอฟอรัสในส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอสัมชนิดต่าง ๆ

เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาช่วยเพิ่มปริมาณธาตุฟอฟอรัสในส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอ mundane เป็น ส้มโอ และส้มลูกผสมพันธุ์สวิงเกิลได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่า ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอ mundane เป็นที่ใส่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูดธาตุฟอฟอรัสให้กับกิ่งพันธุ์ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งมากที่สุด (ตาราง 10)

ตาราง 10 ปริมาณธาตุฟอสฟอรัสของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอ

ชนิดของต้นตอ	ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (มก./ตัน)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	38bc	31cd
Troyer	32cd	35bc
Swingle	26de	42b
Lime	27de	126a
Pomelo	22e	37bc

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

3.3 ปริมาณธาตุโพแทสเซียมในส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอสัมชนิดต่างๆ

ชนิดของต้นตอ มีประสิทธิภาพในการดูดธาตุอาหารโพแทสเซียมได้แตกต่างกัน ในชุดทดลองที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาต์ ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอขนาดใหญ่เป็นปริมาณโพแทสเซียมมากที่สุด ต่อมาเป็นส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอของส้มโอมีปริมาณโพแทสเซียมน้อยที่สุด เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาต์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูดธาตุโพแทสเซียมของต้นตอสัมอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นส้มเขียวหวานพันธุ์คีโลพัตรา ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอขนาดใหญ่เป็นที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไซชาต์มีปริมาณโพแทสเซียมสูงที่สุด (ตาราง 11)

ตาราง 11 ปริมาณราดูโพแทสเซียมของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำฝึกบนต้นตอ

ชนิดของต้นตอ	ปริมาณราดูโพแทสเซียม (มก. / ตัน)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	360e	345e
Troyer	563bc	503d
Swingle	385e	558cd
Lime	608b	789a
Pomelo	269f	538cd

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

3.4 ปริมาณราดูแคลเซียมในส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำฝึกบนต้นตอสัมชนิดต่าง ๆ

เมื่อเปรียบเทียบชนิดของต้นตอในชุดทดลองที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริราชฯ พบว่า ต้นตอส้มเขียวหวานพันธุ์คลีโอลัตตราช่วยให้ก่อกันพันธุ์ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำฝึกมีปริมาณของราดูแคลเซียมมากที่สุด (233 มก./ตัน) ส่วนส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำฝึกบนต้นตอสัมฤทธิ์สูงพันธุ์สวิงเกิลที่ไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริราชมีปริมาณของราดูแคลเซียมน้อยที่สุด (149 มก./ตัน) แต่ในชุดทดลองที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริราชฯ พบว่าปริมาณแคลเซียมของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำฝึกบนต้นตอสัมเขียวหวานพันธุ์คลีโอลัตตราไม่มีความแตกต่างกันระหว่างมีและไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริราชฯ ในขณะที่ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำฝึกบนต้นตอสัมฤทธิ์สูงพันธุ์สวิงเกิลที่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริราชกลับมีปริมาณของราดูแคลเซียมมากที่สุด (253 มก./ตัน) (ตาราง 12)

* ตาราง 12 ปริมาณราดูแคลเซียมของส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอ

ชนิดของต้นตอ	ปริมาณราดูแคลเซียม (มก. / ตัน)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	228ab	238ab
Troyer	176de	208bcd
Swingle	149e	253a
Lime	158e	222abc
Pomelo	185cde	207bcd

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

3.5 ปริมาณราดูแมกนีเซียมในส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอส้มชนิดต่าง ๆ

ส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอส้มเขียวหวานพันธุ์คลีโอพัตรา มีราดูแมกนีเซียมมากกว่าบนต้นตอส้มพันธุ์อื่นๆ และไม่มีความแตกต่างทางสถิติระหว่างต้นที่มีและไม่มีเชื้อราอาร์บัสคูลาร์/ไมโคอร์ไซชา ในขณะที่เชื้อราอาร์บัสคูลาร์/ไมโคอร์ไซชาช่วยเพิ่มราดูแมกนีเซียมให้กับส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนต้นตอส้มสัมพันธุ์อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ (ตาราง 13)

ตาราง 13 ปริมาณธาตุแมกนีเซียมของสัมภาระหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งบนดินต่อ

ชนิดของต้นตอ	ปริมาณธาตุแมกนีเซียม (มก. / ตัน)	
	Control	AM fungi
Cleopatra	48ab	52a
Troyer	30cd	42b
Swingle	29cd	45b
Lime	30cd	43b
Pomelo	26d	35c

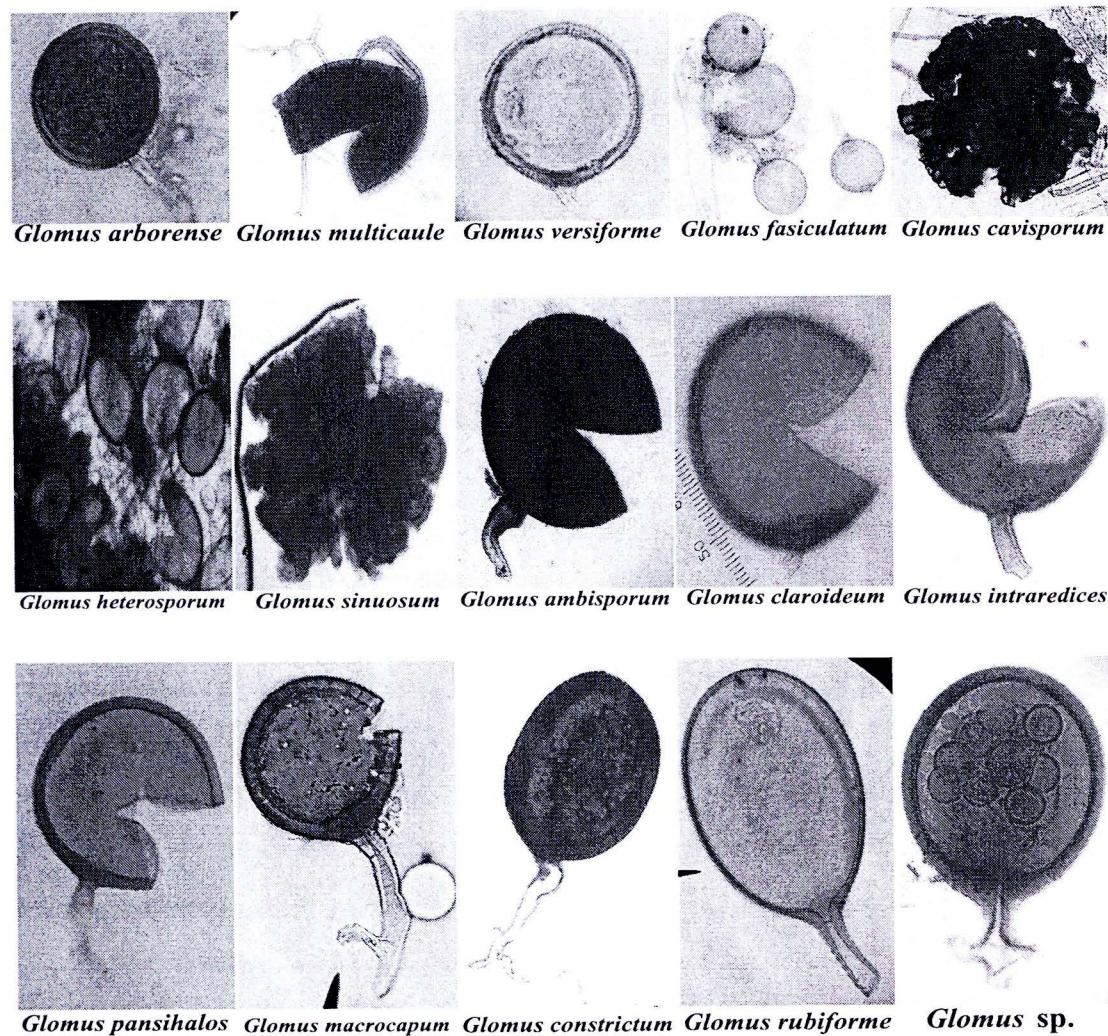
ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

4. ชนิดของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าในกระถาง

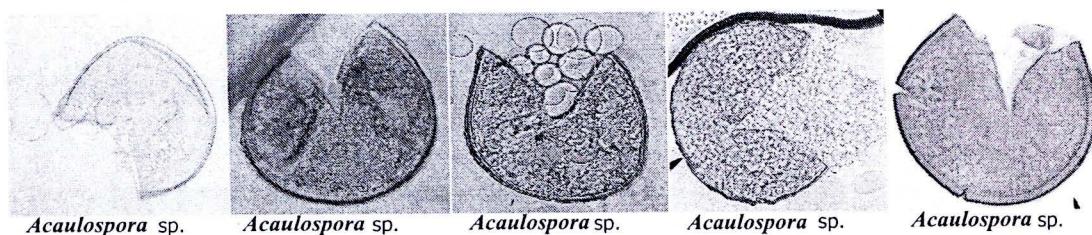
หลังจากไส้เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าให้กับต้นส้มที่ใช้เป็นต้นตอตลอดระยะเวลาของ การทดลองจนเก็บผลการทดลอง ชนิดของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าส่วนใหญ่อยู่ในจีนส *Glomus* (ภาพ 12) รองลงมาได้แก่จีนส *Acaulospora* (ภาพ 13) และ *Scutellospora* ตามลำดับ (ตาราง 14)

ตาราง 14 จำนวนสปีชีส์ของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่าในกระถางทดลอง

จีนสของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่า	จำนวนสปีชีส์ของ เชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครริซ่า
<i>Acaulospora</i>	13
<i>Archaeospora</i>	1
<i>Gigaspora</i>	1
<i>Glomus</i>	25
<i>Scutellospora</i>	4

ภาพ 12 ตัวอย่างชนิดของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอเจนส์ *Glomus* ในกระถางทดลอง

ภาพ 13 ตัวอย่างชนิดของเชื้อราอาร์บัสคูลาร์ไมโครไครอเจนส์ *Acaulospora* ในกระถางทดลอง